

– at den ikke kan indgå aftale om dansk medlemskab af Schengensamarbejdet, hvis konsekvensen heraf bliver afgivelse af suveræniteten, idet en sådan suverænitetsafgivelse da skal underkastes en folkeafstemning.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 3).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Desværre må det konstateres, at det ikke alene er statsministerens skriftlige redegørelse, hr. Kim Behnke ikke har nået at læse. Det fremgik tydeligt af hr. Kim Behnkes indledning, at han heller ikke havde hørt efter, hvad justitsministeren netop redegjorde for i forhold til den videregående procedure. Det er lidt ærgerligt, at det er sådan, men det må vel tages til efterretning.

Om selve forespørgslen vil jeg godt indledningsvis i hvert fald konstatere, at vi er i den lidt særprægede situation, at der skal redegøres for Schengenaftalen midt i et forløb, og hertil kommer, at vi snart sagt i årevis her i Folketinget er blevet udstyret med materiale. Såvel Retsudvalget som Europaudvalget har drøftet sagen løbende, og der har tidligere været hele to forespørgselsdebatter i Folketinget. Det var i henholdsvis 1994 og 1995. Hertil kan så føjes, at justitsministeren for længst har bebudet, at han i slutningen af næste måned vil redegøre for det arbejde, der foregår, således som det også fremgik af statsministerens skriftlige åbningstale.

Når så alt det er sagt, synes jeg, der er særdeles god grund til at udtrykke en stor glæde over og tilfredshed med, at det lykkes at bevare den nordiske pasunion eller i hvert fald det, der ligner den nordiske pasunion, og dermed bør mange af de betænkeligheder, der unægtelig har været og vel stadig væk også er i den danske befolkning ved Schengenaftalen, være fjernet.

Den pessimistiske tone, der anes i Fremskridtspartiets argumentation i dag, anser jeg for overdrevet, måske endda meget overdrevet. Det er vist ikke for meget at sige, at Fremskridtspartiet søger at forfølge helt andre mål end det, der egentlig er temaet i dag. Den tale, hr. Kim Behnkes netop holdt, illustrerer vist med al tydelighed denne påstands rigtighed.

Det er mig magtpåliggende ved denne lejlighed at understrege, at der i hvert fald er to forhold, der er afgørende for, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande bør indtræde i Schengensamarbejdet. Det første er, at Schengensamarbejdet medfører en lettelse for grænsepassanter over de såkaldte indre grænser, hvilket ikke er ensbetydende med, at der ikke vil forefindes politi, toldmyndigheder osv. ved grænseovergangene.

For det andet betyder tilslutningen til Schengensamarbejdet, at der sker en styrkelse af medlemslandenes samarbejde om bekæmpelsen af international kriminalitet og illegal indvandring. Vi er, som jo også justitsministeren var inde på, opmærksomme på, at den internationale kriminalitet er i en ubehageligt truende udvikling, og at det er pinende nødvendigt med et samarbejde på tværs af landegrænser for at bekæmpe den. Især bekæmpelse af narkotikakriminalitet, data-kriminalitet samt menneskesmugling er store arbejdsområder, der vil kræve stadig voksende ressourcer, og som også vil kræve stadig mere samarbejde på tværs af grænserne.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at vi overhovedet ikke taler om en eller anden stor og forkromet åbenbaring, endsige nogen form for suverænitetsafgivelse. Måske lidt flot kan man vist sige, at den rutine, som vi i dag kender fra landegrænser mellem Danmark og Tyskland, stort set svarer til den, vi vil opleve, når vi tiltræder Schengensamarbejdet. Og jeg kan da vist også tillade mig at oplyse, at der allerede i dag er forhandlinger mellem danske og tyske myndigheder om den videre praktisering, såfremt vi tilslutter os – eller skulle jeg sige: *når* vi tilslutter os.

Jeg vil igen fremhæve, at det har været meget vigtigt for os under forhandlingerne at få sikret, at den nordiske pasunion i praksis kan bevares uændret. Disse problemer skulle være løst tilfredsstillende.

Endelig skal det også nævnes, at der er en løsning på problemet med hensyn til, hvorledes det forholder sig med de dele af det danske rigsfællesskab, der står uden for EU, nemlig Færøerne og Grønland.

Som justitsministeren netop nævnte, har nu alle de nordiske EU-lande anmodet om at blive optaget i Schengensamarbejdet. Ligeledes har de to andre nordiske lande vist interesse for at deltage som observatører. Schengensamarbejdet er således ikke noget, der kan splitte Norden, men noget, der kan samle det.